

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTENFEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: B. H. H. ZWEERS ♦ C. A. BAUDUIN
A. A. STHEEMAN, ♦ MEJ. C. H. M. BOEREE, ♦ F. J. M.
BOURDREZ

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 12.

WOENSDAG 13 DECEMBER.

INHOUD: Redactioneel: Misplaatst protest. — D.S.C.: Rede, gehouden door den heer J. C. Jelgerhuis Swildens; Samenstelling Senaat. — D.V.S.V.: Toespraak gehouden door Mej. L. W. E. Böeseke; Rede gehouden door Mej. A. Dumont; Bestuursamenstelling. — Gedachten en Gedichten: Paul. — Grootte Menschenpers: Bergstad-epistel. — Verenigingsleven: Bestuursamenstelling Laga; Mount Everest Expeditie; Societas Studio-sorum Reformatorium. — Ingezonden: Protest; Zoo kan ik het ook!, met Naschrift Redactie; Lezing van Captain Finch. — Boekbespreking. — T.H.: Aanmelding Ing. ex. Civ: Ing.

b.v. voor de leden van het Delftsch Studentencorps moeilijk anders is uit te leggen als achter-hun-rug samenspannen in een Federatie, welke zij zelve in het belang van een betere studentenmaatschappij hebben opgericht en waarvoor zij zich vele opofferingen hebben getroost.

Als men dan weer terudenkt aan de houding die de heer Van Wouw en de verontwaardigde protest-heeren inzake het D.S.W. innemen, dan denkt men onwillekeurig aan het zinnetje „...dat zij water preekten, maar wijn dronken.”

Red.

REDACTIONEEL.

MISPLAATST PROTEST.

„Wie in een glazen huis woont,
werpe niet met steenen.”

Onder „Ingezonden” komt in dit nummer een protest voor van eenige zgn. nihilisten, naar aanleiding van Cér's laatste rechtschotel „Bondje”. De inzenders noemen de opname van genoemd stuk onverantwoordelijk, of liever, eerst zeggen ze 't geval niet te begrijpen. Na die verwondering komen ze dan op eens met aantijgingen, dat „de redactie van het D.S.W. of het doel der Federatie niet kent, of haar bewust wil tegenwerken.”

Deze fraze is dus gebaseerd op het nuchtere feit, dat in het D.S.W., let wel niet door de redactie, kritiek werd geleverd op een Federatielid, in dit geval den Bond over diens optreden na die befaamde „inval”. Nu hebben wij den vorigen keer in den breede de argumenten genoemd, waarop wij het recht tot opname van bovengenoemd stuk grondvesten; ons ontbreekt de lust die hier nog eens te herhalen. 't Gaat den gemelden Heeren blijkbaar al net zoo als den heer Van Wouw in het vorig nummer; zij wenschen dat de redactie den geheelen inhoud van haar blad aan een „zedelijken” maatstaf onderwerpt, maar... ze noemen alleen „zedelijk” wat in hun kraam te pas komt. Nietwaar, Federatielieden becritiseeren, al is daar ook reden voor, dat mag niet, dat is onzedelijk, dat vertroebelt, ja dat „slaat stuk” zelfs. Als de heer Van Wouw gelijk had, dat de Federatie daar niet tegen kan, verdiende ze inderdaad geen moment langer te leven. De heeren van het „protest” gaan echter zoover niet; zij concludeeren slechts dat dergelijke kritiek niet bevorderlijk is voor (dik gedrukt): „De eenheid van de Delftsche Studenten onderling” en „De samenwerking tusschen Professoren en studenten.” De laatste gemeenplaats is bijkans steeds bruikbaar, o.i. hebben we hier echter een der zeldzame gevallen, waarin dat werkelijk onmogelijk is.

Het is verheugend, dat de Nihilisten zoo uitdrukkelijk het bevorderen der eenheid in onze studentenwereld wenschen, dermate zelfs, dat zij de kritiek aan banden willen leggen — hetgeen o.i. minder verheugend —. Evenwel bevreemd het, dat men daar juist van die zijde zoo den nadruk op legt. Wij denken hierbij aan zekere „diplomatieke onderhandelingen”, welke dezer dagen werden gevoerd tusschen twee Federatielieden, n.l. de Bond en de Nihilistengroep. Er was een plan om alle aangesloten Nihiliste te doen toetreden tot den Bond, als buitenlid of zoiets en tegen een microscopische contributie. Het dient erkend, dat formeel hiertegen weinig in te brengen is, maar begreep het Nihilistenbestuur niet, hoe fout 't was, in hun groep officieel over zoo'n massa-actie te onderhandelen? En tevens heeft het blijkbaar vergeten, welk een indruk deze „politiek” moest verwekken bij andere Federatie-leden, die zich afvroegen, wat de bedoeling der voorgestelde transactie kon zijn; hoe juist dergelijke machtpolitiek de Federatietoestanden „ vertroebelt”, en de „eenheid in gevaar brengt”, hoe dit plannetje

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

REDE, GEHOUDEN DOOR DEN HEER J. C. JELGERHUIS SWILDENS, BIJ GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN 'T DELFTSCH STUDENTEN CORPS, OP DONDERDAG 30 NOVEMBER '22.

Mijne heeren Senatoren,
Honorair en te installeren Senatoren,
Mijne heeren leden van het Delftsch Studenten Corps.

Nu het mij voor de eerste maal gegeven is van deze bevoorrechte plaats tot U allen het woord te voeren, zult gij wel met mij mede willen gaan, indien ik mij voor alles richt tot den afgetreden President.

Mijnheer Jas,

Allereerst dank voor Uwe hartelijke woorden, waarmee U mij zoo juist geïnstalleerd hebt als President. Gedurende een tiental maanden heb ik het voorrecht en het genoegen gehad onder Uw leiding een plaats in den Senaat te bekleeden. Aan dien tijd zal ik steeds de prettigste herinneringen behouden. Niet alleen vanwege de vriendschappelijke geest die steeds onder Uwen Senaat heerschte, doch ook vanwege de goede samenwerking, die wij gevonden hebben. Uw scherp en doordacht oordeel en Uw, laat ik zeggen, gemoedelijke leiding, deed ons steeds de niet altijd gemakkelijke kwesties op doordachte en toch ook weer gemoedelijke wijze oplossen. Dit bleek wel het meeste op de Senaats- en Corpsvergaderingen, doch ook naar buiten bij het bestendigen der Federatie, daardoor, bij het bepalen van de houding tegenover de andere vereenigingen te Delft, en niet allerminst bij de moeilijke vragen die rezen in de Nederlandsche Studenten Organisatie. Ik druk hier wel zeer op de gemoedelijke wijze, maar het is mij gebleken, dat daardoor juist de moeilijkheden, die zich voordeden in de Federatie en in de N.S.O. tot een goed einde gebracht werden. Ik hoop dan ook, dat het mij mogelijk zal zijn hierin Uw voorbeeld te volgen. Door Uw werken in bovengenoemde organisaties hebt gij een groote ervaring opgedaan, en ik vertrouw, dat U mij en mijn straks te installeren mede-senatoren, daarmee nog lang zult willen terzijde staan.

Mijne heeren Senatoren,

Aan de woorden, die de heer Jas zoeven tot U heeft gericht, heb ik slechts weinig toe te voegen. Ook met U heb ik maandenlang als mijne mede-senatoren samengewerkt en dus weet ik hoe juist de afgetreden President Uw werken geschetst heeft. Ik hoop, dat ik op Uw bijstand, in raad en daad, zal mogen rekenen, en dat de samenwerking met U als oud-leden even prettig moge zijn als die met U als leden van den Senaat.

Ik dechargeer thans de heeren H. A. Burgerhout, W. A. A. Hupkens van der Elst en A. Dekker als Thesaurier, Archivaris Vice-President en Comisaris-Vice-Secretaris.

Ik installeer de heeren C. Gelderman, als Secretaris, A. J. Mijnlieff als Thesaurier, D. T. Ruys als Archivaris-Vice-President en E. L. A. Driessen als Commissaris-Vice-Secretaris.

Mede-Senatoren.

Op dit oogenblik hebt U met mij een moeilijken taak op U genomen. Onnoodig U te wijzen op de verantwoordelijkheid aan de positie die wij thans bekleeden, verbonden. Ik vertrouw dat U van Uw plichten doordrongen zult zijn, des te meer daar gij allen weet, dat ons nu opgedragen is het Corps te besturen niet alleen, doch ook te leiden tot en door een Lustrum, hetwelk ons Corps waardig zal zijn. Dit te bereiken zal steeds ons streven moeten zijn. Maar daarnaast zullen nog vele kwesties onze aandacht vragen, die zeker niet op zijde gesteld mogen worden voor een Lustrum.

U, Gelderman, aan mijn rechterzijde te mogen begroeten, is mij een groote vreugde. De banden van vriendschap, die ons jarenlang verbonden hebben, geven mij het vertrouwen, dat gij steeds voor mij een krachtigen steun zult zijn. Ook als Secretaris weet ik, dat gij Uw plicht met nauwgezetheid vervullen zult.

Gij, Mijnlief, zult, naar ik vertrouw, de moeilijkheden overwinnen, die U te wachten staan als Thesaurier; meerdere misschien dan in andere jaren. Echter hoop ik, dat gij daardoor niet geheel in beslag genomen zult worden, zoodat gij ook Uw aandacht zult kunnen besteden aan de vele andere kwesties.

Van U, Ruys en Driessen, verwacht is, dat U al Uw werkracht ten dienste van het Corps zult stellen.

Het feit, dat er tusschen sommige leden van onzen Senaat een betrekkelijk groot verschil in jaren bestaat, kan mijnsinziens niet anders dan gunstig wezen. Juist hierdoor zullen wij beter op de hoogte blijven van de stemmingen en ideeën, die in de verschillende jaren heerschen, hetgeen, met het oog op het aanstaande Lustrum, slechts ten goede werken kan. Dat de samenwerking eronder niet zal lijden, geloof ik wel te kunnen verzekeren. Laat ons steeds voor oogen houden, dat wij een schoone taak te vervullen hebben.

Mijne heeren leden van het Delftsch Studentencorps,

Dank aan U voor het vertrouwen in ons gesteld. Ik geloof U de verzekering te kunnen geven, dat wij dit vertrouwen niet zullen beschamen. In Uwe aanwezigheid hier, zou ik gaarne een belofte willen zien, dat wij ten allen tijde op U kunnen steunen. Mijne heeren. Wij gaan een Lustrum tegemoet!

Voor velen van U, en dan vooral de ouderen, zegt dit woord voldoende. Echter geloof ik, dat ik tot de jongeren dit niet vaak genoeg zal kunnen herhalen. Gij, jongeren, zult diegenen zijn, die aan het welslagen van het Lustrum het grootste aandeel zult hebben. Van U verwacht ik dan ook, dat gij met groote energie en onverflauwd enthousiasme zult medewerken aan de voorbereidingen. Geenszins is het de bedoeling, dat gij zult denken, dat het Lustrum zonder U ook wel in orde zal komen en dat U dan een prettigen tijd van feesten tegemoet zult gaan. Toont, dat gij allen begrijpt en inziet, hoe, indien er een Lustrum gevierd zal worden, waaraan verbonden zijn de Reuniefesten, dan den Reunisten moet blijken, dat het Corps nog steeds krachtig leeft en bloeit. Uw volledige medewerking kan ons dit waarborgen. Laat ik hopen, dat de woorden, die ik in het begin tot U sprak, voldoende aansporing zullen zijn. Dan zie ik hoopvol het komende Lustrum tegemoet. Werkt gij aan het welslagen van het Lustrum mede, dan zal daardoor ook het Corps gebaat zijn. Mijne heeren, ik hoop, dat door onze samenwerking het Corps zich ten volle ontplooien zal.

Ik heb gezegd.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

De Senaat heeft zich als volgt samengesteld:

- J. C. Jelgerhuis Swilders, President.
- C. Gelderman, Secretaris.
- A. J. Mijnlief, Thesaurier.
- D. T. Ruys, Archivaris.
- E. L. A. Driessen, Commissaris.

D. V. S. V.

TOESPRAAK GEHOUDEN DOOR DE PRESIDENTE MEJUFFROUW L. W. E. BÖESEKEN, BIJ GELEGENHEID VAN DE BESTUURS-VERDRACHT.

Eere-Bestuursleden en Leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging.

Wederom is een bestuursjaar van de D.V.S.V. verstreken en sta ik voor mijn laatste taak als presidente.

Alvorens het woord tot mijne medebestuursleden te richten, wil ik van het laatste oogenblik, dat ik hier achter deze tafel sta, gebruik maken om nog een enkel woord tot U te spreken.

Uit het Jaarverslag hebt gij U een denkbeeld kunnen vormen van de veelomvattende taak, die het Bestuur dit jaar heeft moeten volbrengen.

In de eerste plaats wat de officieele vertegenwoordiging van de D.V.S.V. naar buiten betreft, deze was veel uitgebreider dan

vorige jaren en kunnen we mijnsinziens hierop met groote voldoening terugzien.

De verhouding tot het D.S.C. was vriendschappelijker dan ooit, ook stonden we op zeer goeden voet met de D.S.B. en met Sanctus Virgilius.

Het innerlijke clubleven echter heeft vele bezwaren met zich gebracht en is dientengevolge niet altijd even gemakkelijk voor ons geweest. Een deel dezer bezwaren sproot daaruit voort, dat het Bestuur en enkele leden elkaar niet altijd begrepen. Dit toch is een zeer betreuenswaardig feit en kon zoo gemakkelijk verholpen zijn, wanneer de leden wat meer en **direct** hunne bezwaren tegen het Bestuur hadden geuit. Wij vertrouwen er op, dat het nieuwe Bestuur deze moeilijkheden niet meer zal ondervinden. Het ledenaantal onzer Vereeniging is sterk aan het dalen, eensdeels door de tijdsomstandigheden, anderdeels door dat de meisjes geen bevrediging denken te vinden in de studie. Het zou daarom niet alleen afkeurenswaardig maar zelfs zeer bedroevend zijn, wanneer de D.V.S.V.-leden niet eensgezind waren.

Uit het voorgaande mag U echter niet afleiden, dat wij niets dan bezwaren hebben ondervonden. Integendeel wij hebben in zeer vele opzichten groote medewerking van Uwe kant mogen ondervinden. Het is dan ook uit naam van het geheele Bestuur, dat ik U hiervoor en voor het vertrouwen, dat gij in ons gesteld hebt, onzen hartelijken dank breng.

Mede-Bestuursleden.

Toen het oude Bestuur mij een jaar geleden kwam vragen om het praesidium van de D.V.S.V. op mij te nemen, heb ik geantwoord, dat ik mij er ongeschikt voor achtte. Zij zeiden mij toen, dat dit zeer mee zou vallen, aangezien mijne medebestuursleden zulke uitstekende krachten waren. Na lang nadenken heb ik met een bezwaard gemoed deze functie aanvaard, wetend, dat de taak die ik op me nam veel te zwaar was en dat ik zeer vele moeilijkheden zou ondervinden. De woorden van van het toenmalige Bestuur zijn echter bewaarheid geworden. Het praesidium is mij erg meegevallen en dit heb ik voor het allergrootste deel aan U vieren te danken.

Het is zeker een merkwaardigheid te noemen, dat de bestuursleden vóór de aanvaarding van hun taak elkander maar zeer oppervlakkig kenden, des te treffender is het, dat onze denkbeelden over alle zaken zoo uitnemend bleken te harmonieeren. Ik kan met voldoening en dankbaarheid zeggen, dat er geen verschil van meening heeft geheerscht, waardoor de zaken in de boezem van het Bestuur zeer vlot konden worden afgedaan. Ik behoef U niet te zeggen, dat deze overeenstemming den taak van de presidente in hooge mate heeft verlicht. Daardoor kon een belangrijk deel der werkzaamheden over alle bestuursleden verdeeld worden en hebt gij met groote opgewektheid alle moeilijkheden helpen dragen. Ik dank U dan ook in de eerste plaats uit naam der Vereeniging voor alles wat gij ter harer behoefte hebt verricht.

Zooals begrijpelijk is viel het meeste werk op U **Mej. Bergsma** als secretaresse. Ik mag wel zeggen, dat gij bijna alle avonden met schrijfwerk belast waart en hieronder zijn vele moeilijke schriften geweest, die gij met bewonderenswaardige tact hebt weten te constipieeren; de Vereeniging kan U daarvoor dan ook niet dankbaar genoeg zijn. Persoonlijk dank ik U vooral voor de wijze waarop gij mij goeden raad hebt gegeven bij handelingen, een al te rase handeling mijnerzijds steeds op doeltreffende wijze hebt in doen toomen.

Ik wend mij nu tot U, **Mej. Rosenboom**. De toestand der financiën van de D.V.S.V. mag niet schitterend genoemd worden, maar dat wij zoo zuinig mogelijk de kas der Vereeniging hebben beheerd, is in hoofdzaak aan U te wijten. Gij hebt met straffe hand de koorden van de beurs gehouden, dit viel met het oog op de beslist noodzakelijke uitgaven o.a. tengevolge van de verhuizing en de wellicht wat royale wenschen van een paar Uwer mede-bestuursleden, niet zoo gemakkelijk. Namens de Vereeniging mag ik U dan ook wel zeer bedanken voor Uw zuinig beheer.

Persoonlijk wil ik er nog het volgende aan toevoegen. Gij weet, dat onze weg hier niet altijd langs rozen is gegaan en ik kan U verklaren, dat ik menigmaal den toestand in de Vereeniging donker inzag. Gij wist echter steeds door een zacht, opbeurend woord die zwarte gedachten te verjagen. Ik voel mij daarom gedrongen U hiervoor hartelijk te danken, omdat ik weet dat ik zonder Uwe opbeuring mijn taak zeker niet ten einde had kunnen brengen.

Mej. Dingemans heeft zich in het bijzonder onderscheiden door de groote zorg, die zij aan de huishouding heeft besteed. Door haar werk was het inwendige van het clubgebouw altijd keurig in orde, zoodat ieder het gevoel kreeg een goed verzorgd huiselijk milieu binnen te treden, hetgeen voor het doel onzer Vereeniging van buitengewoon nut is geweest. Namens de D.V.S.V. dank ik U voor de uitnemende wijze van dit beheer. Persoonlijk dank ik U voor de opgewekte wijze, waarop gij met mij hebt willen samenwerken. Ik zelf heb het gevoel gehad, dat dit in den aanvang voor U niet gemakkelijk geweest zal zijn. Ik dank U dan ook wel voor den vriendschappelijken omgang en het geduld, waarmede gij mij steeds terzijde gestaan hebt.

En ten slotte Mej. Van der Moer, die evenmin als de andere bestuursleden haar taak licht heeft opgevat, zij heeft haar deel volop gehad en door haar groote opgewektheid en gevoel voor humor, heeft zij de onze steeds weten te verlichten. Namens de Vereeniging dank ik U voor Uwe hartelijke samenwerking.

Persoonlijk wil ik hier nog aan toevoegen, dat ik de vele Bestuursvergaderingen met genoegen zal herdenken wegens Uwe onverstoorbare opgewektheid en Uwe gave de lichtzijde van de dingen naar voren te brengen.

Nu richt ik mij tot mijne opvolgster, Mej. Dumont.

Wij hebben met groote voldoening gezien, dat de Vereeniging U heeft aangewezen om mijn taak over te nemen. Ik ben er van overtuigd, dat deze in zeer goede handen is. Ofschoon slechts kort lid onzer Vereeniging, hebt gij door Uwe vriendelijke tegemoetkomendheid alle harten gewonnen.

Wij weten, dat gij over een groote werkkraft beschikt en vertrouwen er daarom op, dat gij Uw taak met groote voldoening zult volvoeren tot heil der D.V.S.V.

Ik eindig met de hoop uit spreken, dat gij later met evenveel genoegen zult kunnen terug zien op Uw praesidium als ik dat nu doe.

Met dezen hamerslag dechargeer ik mijzelf en installeer in mijn plaats Mej. Dumont.

REDE, GEHOUDEN DOOR MEJUFFROUW A. DUMONT, BIJ GELEGENHEID VAN DE AANVAARDING VAN HET PRAESIDIUM DER D. V. S. V.

Eere-leden en leden der D. V. S. V.

Met dezen hamerslag dechargeer ik Mej. M. A. Bergsma als 1e Secretaresse; Mej. E. E. Rosenboom als Penningmeesteresse; Mej. D. R. E. van der Moer als 2e Secretaresse; Mej. H. H. Dingemans als Commissaresse;

en installeer in haar plaats:

Mej. Y. van der Ploeg als 1e Secretaresse;

Mej. A. S. van Reyn als Penningmeesteresse;

Mej. A. Oelmeyer als 2e Secretaresse;

Mej. A. van der Velde als Commissaresse.

In de eerste plaats ook namens mijn mede-bestuursleden hartelijken dank voor het in ons gestelde vertrouwen, dat ik hoop dat niet beschaamd zal worden. Wij zijn ons allen bewust van de soms moeilijke taak, die wij op ons nemen, maar verliezen daarbij niet uit het oog, dat er aan dit minder aangename ook veel prettigs en goeds verbonden is.

Mejuffrouw Böeseken; dat hetgeen ik zeide waar is, zal ieder mensch in de maatschappij ondervinden en Gij zijt U er natuurlijk ook ten volle van bewust. Het afgelopen jaar is voor U zeker niet gemakkelijk geweest. Ik heb hier slechts in de eerste plaats te herinneren aan de Clubvorming. Hoeveel bezoeken bij de diverse huiseigenaren zijn er niet afgelegd moeten worden, hoeveel besprekingen niet gehouden om tenslotte tot het beste en meest spaarzame contract te komen. Ook andere moeilijkheden hebben zich meer dan eenmaal voorgedaan, maar het ligt natuurlijk niet in mijn lijn, deze alle een voor een op te noemen.

Die onplezierige tijden zijn voorbij en het zou minder aangenaam zijn, U er op het oogenblik weer aan te herinneren. Doch dit neemt niet weg, dat ik het niet nalaten kan, dit onderwerp even aan te roeren, opdat de leden die hier allen aanwezig zijn, weten, dat het aftredende bestuur met vele moeilijkheden te kampen heeft gehad. Het heeft er zich steeds met mannen- of laat ik hier liever zeggen „vrouwen”moed doorheen geslagen.

Ja, er worden achter de bestuurstafel heel wat dingen verhandeld, waarvan een groot deel der leden niets af weet, maar die het bestuur soms met de handen in het haar doen zitten, want het spreekt vanzelf, dat U de Club overal zoo goed mogelijk doorheen hebt willen helpen. Van U ging ook het initiatief uit voor de oprichting van een koffietafel. Dit vond direct ingang en hiervoor zijn vooral wij, spoorstudenten U zeer dankbaar. Wat een verschil met vroeger, toen ieder met zijn eigen boterhammenpakje, boter- en jampotje enz. kwam. De tafel lag altijd vol papier, zoodat er bijna geen plaats voor iets anders was. Hoe is het nu? Alles staat keurig netjes op tafel, geen papier meer en toch kan ieder zooveel eten als zij wil, mits zij bij het verlaten van de kamer er aan denkt een, twee, drie of zelfs meer streepjes te zetten op het papier ter registrering van het aantal gebruikte boterhammen, want dit laatste is beslist noodzakelijk voor den goeden gang van zaken. De verbetering is dus wel belangrijk.

Zoo waart gij op de verschillende recepties en bij andere officieele gelegenheden altijd trouw aanwezig en maakte daardoor ook kennis met de dames der professoren. Bij deze gelegenheden werd natuurlijk ook wel eens over de Club gesproken en konden zij zich daardoor een denkbeeld vormen van ons Clubleven, en van de verdiensten van de D. V. S. V.

Aan het Clubleven hebt Gij U met de meeste toewijding gegeven. Geregeld kwaamt gij op de thee, daardoor ook de andere leden aansporend om na moeizame arbeid op teekenzalen of laboratoria nog een uurtje gezellig op de Club te zitten.

Aftredend bestuur, ook namens de leden van de D. V. S. V. bedank ik U hartelijk voor Uw goede leiding en voor alle moeite en zorgen, die gij aan de Club gewijd hebt. Mogen de insignes, die ik U hierbij uitreik U steeds met voldoening aan een werkzaam jaar doen terugdenken.

Waar een nieuw bestuur zijn functie aanvaardt, heeft het steeds met eenige moeilijkheden te kampen. Men moet zich eerst in verschillende aangelegenheden inwerken en zich van alles op de hoogte stellen. Hierbij komt bovendien nog voor mij persoonlijk, dat ik pas zoo kort in Delft studeer, dus in dat opzicht minder op de hoogte ben dan een ander.

Wij hopen de D. V. S. V. naar Uw tevredenheid te besturen, al zal ik zelf in het begin gedwongen zijn de zaken wat meer aan de andere bestuursleden over te laten. Daarna zal ik mij echter geheel kunnen geven, zoodat ik toch hoop, U niet teleur te stellen en met mijn mede-bestuursleden U de leiding te geven, die U verlangt.

Moge het komende jaar een jaar van bloei zijn voor de D. V. S. V., gekenmerkt door een krachtige samenwerking tusschen bestuur en leden.

DELFTSCHE VROUWEL. STUDENTEN-VEREENIGING.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

A. H. Dumont, Presidente.

J. v. d. Ploeg, 1e Secretaresse.

A. S. van Reyn, Penningmeesteresse.

A. Oelmeyer, 2e Secretaresse.

A. van de Velde, Commissaresse van orde.

CENTR. COMMISSIE V. STUDIEBELANGEN

CENTRALE COMMISSIE.

Voorzitter en Secretaris zullen iederen Donderdag — uitgezonderd in de vacantiën — van 11½ tot 12½ uur spreekuur houden op Voorstraat 107.

NIEUWE UITGAVEN.

EEN NIEUW BOEK.

Binnenkort zal een belangrijk werk over Delft verschijnen; het is in zekeren zin een navolging van Querido's geniale epos „De Jordaan”, waarvan het laatste deel „Manus Peet” zooveel het licht zag. „De Verversdijk” is de titel van dit nieuwe boekwerk, dat uit 10 deelen zal bestaan. Schrijver is niemand meer dan „Cér”, welke als een groot bewonderaar van den machtigen „Ies” bekend staat.

We mochten eenige proefvellen ontvangen, die groote verwachtingen rechtvaardigen. Prachtig geeft de kunstenaar een echt warm brok Delftsch leven, vol laaiende hartstocht en felle drift; veel draagt het kernachtige dialect tot het grootsche dezer conceptie bij. Hoe subtiel geobserveerd is b.v. 't volgende:

„... Looien Jet slofte naar buiten. „Hai! Looje, haï-je-’t gesien?” klonk 't wirrarrig van alle zijden. Er was wat gebeurd, dat drong smartelijk tot Looien Jet door, iets gebeurd... op straat... en ze had 't niët gezien... er ging een schok door haar heen. „Wät gons-je-me? Wät gesien?” stamelschorde ze versuft. To de Klapjel drong naar voren: „Maar mēns, 't was rüize! Nēt om twalef uur, iedereen was op straat. 't Was wēer tusschen Messetrekke-Jēn en Sjenige Lewie, je weit well! Vreiselijk om te sien... met een broudmēs, ja, en een beestaal... oh!...”

Zoo zouden we talloze tafereeltjes kunnen aanhalen. Roerend is de liefde, waarmee „Cér” een figuur als de Kleine Huppelaar in zijn pothuis beschrijft, die brunt die de heele buurt terrooïsert, maar toch zoo goedgehartig is; verder de oude zeebonk Krenen in zijn vischwinkeltje, de omroeper Papdwijn en nog zooveel anderen. Hoe kostelijk is de humor in de beschrijving der Bibliotheek aan de Doelenstraat en de wijzen waarop de jolige bewoners de bezoekers van dat gebouw steeds weer „effetjes nemen”.

Een prachtig Kerstgeschenk!

Naar het Gips-model. 3e druk, bij de Erven Wed. Van Steenbergen. Handleiding voor het teekenen met verbonden Ledematen, waarbij de Federatieve gedachte niet losgelaten is. Een aardig boekje vol idealisme; 't zal „iedereen welkom” zijn! B.

(Zie vervolg Tweede Blad).

JOH. A. LOMMERS (6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

Delftsch Reproductiebureau,

gevestigd Hugo de Grootplein 19,

biedt zich beleefd aan voor het calqueeren en afwerken van teekeningen, ontwerpen en detailleeren van alle soorten teekenwerk, overschrijven van dictaten, enz. (9)

Billijke prijzen. Afwerking correct en vlug.

J. H. SCHOGT, 9

Saxen-Weimarlaan 46, Telefoon Zuid 8341
te AMSTERDAM,

geeft lessen in Theoretische Mechanica en
in eenige onderdeelen der Wiskunde.

TE HUUR AANGEBODEN:

Gemeubileerde

ZIT- en SLAAPKAMER

voor twee heeren, met of zonder pension, nabij de halte Stoomtram Rijswijk.

Adres MAURITSLAAN 9, Rijswijk. 10

= VERSTERKERS =

TIJDELIJKE AANBIEDING. 15

4 lamp laag verquent versterkers f 55.00

2 lamp laag verquent versterkers f 27.50.

Compleet met lampen, prima werkend.

Verder voorradig alle Radio-Artikelen.

Electro Techn. en Werktuigk. Bureau

J. V. BERGMAN, Oosteinde 122a.

Gelegenheid aangeboden voor

DEGELIJK DINER tegen billijken prijs.

Adres: HUGO DE GROOTSTRAAT 102. (5)

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

14

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

CAFÉ RESTAURANT DUYSER

HOEK PHOENIXSTRAAT

20

DINERS 5-7 uur.

à la carte den geheelen dag.

HET ODEON-HUIS

Vrouwjuttonland 32-34 = Delft.

TELEFOON INTERC. 978

Alleen door aan bovenstaand adres een **Gramfoon** met **platen** te koop, bevordert men de huiselijke gezelligheid. (50)

≡ BEZOEKT DE GEHOORZAAL. ≡

Beleefd tot bezoek uitnodigend. **Ph. J. VAN DER WEES.**

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN WOENSDAG 13 DECEMBER 1922.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

PAUL.

't Is een vakantie-winteravond.

Buiten is het donker en koud, binnen licht en warm. Door de gesloten ramen en gordijnen klinkt flauw het gieren van regen en wind. Met z'n allen zitten we in de kamer. Daar is pa die met een ernstig gezicht zijn sigaar rookt en de krant bestudeert, ma die handwerkt, de vijftienjarige Marietje die met opgewonden wangen haar eerste roman verslindt, Trudi, m'n vriendin, die uit een ontzettend gewirwar van draadjes een taschje maakt, en m'n broer met z'n vriend, die aan 't schaken zijn of het om hun leven gaat.

Verder zijn er nog aanwezig de kat, die voornaam snort, de theeketel, die zachtjes raast, en de schemerlamp die een zacht geel licht uitstraalt.

En dan, hoe kom 'k er bij om hem niet eerder te noemen, ja, dan is er natuurlijk Paul, m'n neef Paul, die langzaam maar zeker een doosje sigaretten naar de andere wereld helpt.

Paul is student en groot verzamelaar van Haagsche Post schoonheden; verder is z'n leven één harmonische beweging tusschen Den Haag en Rotterdam, met Delft als centrum.

Paul blaast langzaam blauwe kringetjes en tuurt naar de schemerlamp; het gele licht doet hem op zijn voordeel uitkomen, hij lijkt bijna leuk, 't is heusch jammer dat hij zoo verwaand is. Ik ben een jumper aan 't maken, aandachtig zoek 'k de kleuren bij elkaar.

„Wat een tijd en geldverspilling”, zegt Paul sleepend, en met een loom gebaar neemt hij een strengetje wol op. „Al onze rekeningen te samen vormen nog maar een lief klein Teddy-beertje vergeleken bij jouw monsterachtige grizzly's”, antwoordt Trudi vriendelijk.

Marietje heeft haar roman uit. Met een zucht legt ze het boek weg en gaat piano spelen. Het schaken van de jongens is afgelopen, ze komen bij de kachel zitten.

't Gepraat houdt op. Paul is zoo welwillend z'n opmerkingen voor zich te houden. Alleen de piano tinkelt vriendelijk door de kamer, de kaarsen branden met stille gele vlammetjes.

'k Krijg een groot gevoel van behagelijkheid. 'k Moet in eens denken aan Jason's woorden uit Henriette Jacoby: Es ist mit der Familie wie mit dem Ofen; so lange es Sommer ist, wollen wir nichts von ihm wissen, und jedesmal, wenn wir durchs Zimmer gehen, stossen wir uns dran. Aber so wie es Winter ist, da merken wir erst, was er uns bedenkt.

'k Zit zoo'n beetje te mijmeren, typisch, dat je allen hier nu zoo.....

Klingelingeling, nadrukkelijk gebel. Voordeur die open gaat, stemmen, voetengeveeg, kamerdeur open, de hemel zij ons genadig: Meneer en mevrouw Schwatz; luidruchtige begroeting; verontwaardigde uitroepen over 't weer; neer zijgen in stoelen; vervelender bezoek ondenkbaar.

De gaslamp wordt aangestoken, aangezien mevrouw schemeren verschrikkelijk vindt. 't Helle licht valt in de kamer, de kwekkige geluiden der bezoekers klinken luid en enerveerend... weg gezelligheid....

't Is een onaangenaam stel mensen, ze praten altijd veel en vervelend, voelen zich verplicht op tijdstippen te komen, wanneer ze allerminst gewenscht worden, en vragen me ten eten. Meneer spreekt alweer druk over politiek, mevrouw kijkt fel-aandachtig naar mijn breiwerk. „Wat wordt dat?” vraagt ze. „Een jumper”, antwoord ik.

„Zoo ga ik er ook een maken”, zegt ze beslist; Paul grijnst. 'k Voel een met angstwekkende snelheid wassende misnoegdheid in me op komen, 'k heb geen zin meer om te breien en ga thee schenken. Van achter de theetafel heb 'k een schitterend gezicht op het geheel. Mijnheer gesticuleert heilig tegen pa, en de jongens oreeren fel er tegen in, mevrouw beweert schijnbaar iets erg liefs, met een onuitstaanbaar smeltend gezicht, tegen ma en Trudi; Marietje is met een onverstoort gezichtje bezig de kat een geweekte boterham naar binnen te proppen, en Paul, Paul kijkt met half toegeknepen oogen van den een naar den ander, en blaast langzaam een kringetje blauwige rook.

'k Geef de theekopjes rond en presenteer koekjes; mijnheer scheidt even adem en drinkt haastig van zijn thee.

„Vind jij dat nu ook niet, Chioggia!” vraagt hij.

„Ja, natuurlijk” zeg 'k. „En”, gaat hij verder, „dat de mark zoo achteruit gaat, daar kunnen ze nu zoo veel over vergaderen als ze willen, het helpt toch niets. Alles moest immers in 't honderd lopen, want de mensen worden veel te slecht tegenwoordig. Al die hoge heeren zijn toch maar op hun eigen voordeel bedacht, ze doen 't alleen om hun eigen partij, land en beurs in betere condities te brengen.

De menschheid gaat hoe langer hoe meer naar den afgrond, en de mark rolt mee; het komt zeg ik, omdat er alleen maar

slechte mensen meer zijn. Uit edele drijfveeren gebeurt er niets meer, niets, alles berekening, list en leugen”.

Hij hield op, en veegde zijn voorhoofd af. Het was stil geworden, allen waren we verschrikt door het plotselinge onweer van mijnheer Schwatz.

Toen, langzaam, verhief Paul zich in zijn zetel....

„Mijnheer Schwatz”, zei hij, „u hebt zeker niet gestudeerd”.

„Dat zegt nog niks”, viel mevrouw er tusschen.

„Mijnheer Schwatz”, ging Paul door, „ik beklaag u. Door een ongelukkig toeval heeft het Noodlot u den omgang met een bijzonder, hooger soort menschen ontzegd. Zoeven sprak u, dat de menschheid slechts was, ach mijnheer Schwatz, in uw plaats zou ik dat misschien ook denken. Maar, laat het u tot een heilige troost zijn, als ik zeg, dat er nog edele menschen zijn; hooggestemde wezens, in den schoonsten zin des woords. Gij zegt dat hoog geplaatste ambtenaren hun betrekking vervullen, geleid door minder schoone beginselen, o mijnheer, laat ik u verzekeren dat er velen, voor u onbekenden, bestaan, die alleen, en alleen omdat hun zieleplicht het hun voorschrijft, hooge of lage, zeer zware, haast hun krachten slopende betrekkingen vervullen, o, mijn gemoed schiet vol, nu ik aan hen denk. Daar hebt ge die krachtige natuurmenschen, bezielde door een eeuwig brandende liefde voor het schoone, wijde water, die met onvermoeiden ijver hun volgelingen trainen om een schip te bedienen. Geen weer of wind kan hen van hun plicht afhouden, ge kunt ze in hun sloep gezeten zien, met afvriezende vingers en teenen, en toch met onvermoeide lust en ijver de beginnelingen op hun fouten wijzend, of, mijnheer Schwatz, ge kunt ze zien rijden op hun vehikel langs den kant, de roeper aan den mond, en zich met heilig vuur de longen verscheurend door rauwe kreten. En o, mijnheer Schwatz (zijn stem kreeg een weeken, diepen klank), nu denk ik aan die vijf edele vrouwen, die als ware moeders, in de meest ideale beteekenis des woords, een bijna honderdtalig kroost verzorgen. Ge moest ze zien, 's middags om 12 uur, een teedere glimlach op het gelaat, beladen met Kwattastrooisel en gestampte muisjes, zich spoedend naar haar huis op het O.D., om de boterhammetjes harer lievelingen klaar te maken.

En dat huis! Elk voorwerp getuigt van haar practischen aard en is een symbool van zorgende liefde.

Steeds meer gestalten zie ik verrijzen voor mijn geest. Nu zie ik ze duidelijk (z'n oogen werden diep, peilloos, als zagen ze iets onbeschrijflijk indrukwekkends), die groote, hooge mannen, die vrijwillig hun halve leven het gewicht van een hoogen hoed torsen en zich, met een glimlach op 't gelaat, door elkaar laten schudden in een schoon voertuig op de Delftsche keien. Overal moeten ze zijn, van alles moeten ze op de hoogte wezen, hun aanwezigheid brengt de laatste luister aan bij alle recepties, diners, lustra, etc. O, mijnheer Schwatz, wat is een minister, een Cicero, vergeleken bij hun aanvoerder, die een alomvattenden werkring en een nimmer opdrogende bron van welsprekendheid heeft?

Nu moet ik ook denken aan die anderen, die beheerders van hun trotsch gebouw. Mijnheer Schwatz (z'n woorden klinken plechtig verheven als een lijkrede voor een gevallen held), begrijpt eens wat het zeggen wil, nachten aaneen niet naar bed te kunnen, om uw jongere medemenschen te bewaken voor doodelijke ongevallen, verplicht te zijn een oneindig aantal soupers mee te maken en van een eveneens oneindig aantal flesschen champagne te proeven, om dan eindelijk, bij het zwakke ochtendgloren, doodelijk vermoeid naar huis te gaan en genoodzaakt te zijn, evenals de mijnwerkers, die nooit het zonlicht aanschouwen, den schoonen dag te verslapen!”

Paul slikte even een traan weg, toen ging hij verder, met stijgende bezieling en klimmende vervoering:

„Dan is nog een troepje edele werkers voor een wanhopige taak, ware martelaren en martelaressen, die met onvolprezen ijver voor hun hoog doel blijven strijden en lijden, ach, dat doel voor almanakken en bovendien een courant, ja elke week een geheele courant, gevuld te krijgen volgens den heterogenen smaak der lezers. Ge moest de ongelukkigen zien, met de leeg grijnzende vellen papier voor zich, en uw ziel zou overloopen van medelijden.”

Paul zweeg even; langzaam kwam er op zijn gelaat een haast heilige uitdrukking, en hij ging verder met trillende stem en maximale extase:

„Nooit, neen nooit zal ik mezelf vergeven dat ik haar niet het eerst genoemd heb, haar, die de hoogste dankbaarheid der menschheid verdient, de commissie die zich tot taak heeft gesteld het lijden der arme studeerenden te verlichten, hen met den grootsten ijver troost, steun en raad verschaft, en met een oneindigen tact bruggen, klokken en proffen controleert. Ik verzoek u allen vijf minuten een diep stilzwijgen te bewaren als stille hulde voor hun bovenmenselijke taak. (Stille)— —

Mijnheer Schwatz, ik zou nog uren door kunnen spreken, maar de kracht ontbreekt me. Mogen mijn woorden in uw gemoed het geloof en de zekerheid hebben doen ontstaan, dat er menschen zijn, die door heiligen ijver bezielde, geleid door een goddelijk plichtsbef, met vreugde stil en onopgemerkt hun zware taak vervullen!”

Paul leunde vermoed achterover, ontroerd tot in zijn uiterste zielevezels. En wij allen, ja, zelfs Marietje, hadden een traan in het oog.

De Schwatzen bleven nog een tijdje, maar ze ergerden me niet meer, zij die onbewust de aanleiding waren geweest tot Pauls schoone welsprekendheid; ik voelde me in een verheven stemming gekomen, en toen mevrouw Schwatz bij het vertrek vroeg: „Chioggia, kom je nou Zondag eens eten?” was ik in staat met een milden, hoogen glimlach te antwoorden: „Graag, mevrouw.”

U zend ik deze vellen, redactie, opdat ge er misschien een kleine troost uit kunt putten bij uw ondankbaar werk. Verder kan het misschien bij gebrek aan copie voor bladvulling dienen.

Hebt gij echter deze week een voldoende aantal receptie-, excursie- of vergaderingbeschrijvingen, advertenties, roosterwijzigingen en bestuurssamenstellingen kunnen verzamelen, of het geluk gehad een extra gekruide jachtschotel op te speuren, zoo werpe dan dit geschrijf met een hautain gebaar in uw Prullenmand, als zijnde van een inhoud, zeer, ja zéér omgekeerd evenredig met de lengte, en bovendien bij lange, ja, bij lange na niet voldoende aan diè hooge eischen, die men aan den inhoud van een Delftsch Studenten Weekblad kan, mag en moet stellen.

Chioggia.

GROOTE MENSCHENPERS.

BERGSTAD-EPISTEL.

Studiosis Bandoengensis.

Onze stad heeft een hoogeschool.

Deze hoogeschool heeft studenten.

Is daarom Bandoeng reeds een universiteits-, een studentenstad? Heeft de studeerende jongelingschap van Insulinde reeds haar stempel op Preanger's hoofdstad gedrukt, er een eigen karakter aangegeven?

De vraag stellen, is haar... ontkennen.

Maar dit mogen we ook niet van het aanstaand intellect eischen. Onze goede oude Hollandsche Steden hebben eeuwen noodig gehad, voordat zij dezen invloed harer academies hadden ondergaan, voordat de studenten in hare maatschappij die eigenaardige, bevoorrechte en nochtans niet misbruikte plaats innamen, zooals velen die met mij uit eigen ondervinding zullen hebben leeren kennen en waardeeren.

Een dergelijke positie bekleeden onze studenten niet; men mag dat ook waarlijk niet van de leerlingen onzer jonge Tweejarige verwachten.

Waar ik dus in de navolgende beschouwing een enkel woord van teleurstelling en van kritiek zal doen hooren, schrijve men die niet toe aan te hoog gespannen verwachtingen.

De hoogeschool vormt voor den intellectueel-in-wording de, zij het niet altijd geleidelijke, overgang van onmondigheid tot zelfstandigheid.

De H.B.S.-er studeert aan moeder's pappot, hij krijgt zijn werk op, maakt repetitie's, brengt rapporten thuis en ontvangt daarvoor, wanneer het pas geeft een zoen van moeder of een draai om de ooren van vaders liefhebbende hand.

Maar de gestudeerde man, die de wereld ingaat, kent een geheel ander soort tucht: die van het geweten; hij moet hebben verantwoordelijkheidsgevoel, gepaard aan een „gepast besef van eigenwaarde” en zelfstandig inzicht.

Ziehier de eigenschappen van den wereldburger, die de hoogeschooltijd — naast en behalve de afgepaste dosis wetenschap — moet ontwikkelen.

Gedeeltelijk moet deze metamorphose worden bewerkstelligd door de leiding die van de hoogeschool uitgaat, ander en grootendeels is deze taak er eene van onderlinge opvoeding der studenten.

En nu kan ik het idee maar niet van mij afzetten dat de thans studeerende jongelui, over eenige jaren op ons eilandenrijk losgelaten, geensdeels zullen blijken de zelfstandige werkers te zijn, die men noodig heeft.

Vooropgesteld... geen regel zonder uitzonderingen.

Maar wat de buitenwacht van onze studenten merkt is... een schijntje, en dat schijntje geeft den indruk van een absoluut gemis aan spirit.

Ik kan de gedachte niet ontgaan, dat zij, eenmaal afgestudeerd, geen mannen zullen zijn, die met aplomb tegenover de buitenwereld, zoo meerderen als ondergeschikten zullen weten te staan: velen zullen „ambtenaren” blijken te zijn in den ongunstigen zin van het woord.

Hieraan is natuurlijk grootendeels, het „materiaal” schuld, doch ook gedeeltelijk „de bewerking”.

Afgeschrikt door het zeer geringe, ja ontstellende nuttig effect der Hollandsche instellingen i.c. Delft, heeft men hier een systeem van m.i. te ver doorgevoerde **gedwongen studie** toegepast, dat, in beoordeelingscijfers uitgedrukt, misschien heel gunstige resultaten zal afwerpen, maar de jongelui als H.B.S.-leerlingen tegenover het leven zal plaats, vol ingepompte theoretische

kennis, maar zonder **practischen** kijk op de wereld, zonder bewustzijn van eigen kracht, zonder vertrouwen op eigen zelfstandigheid, met een vol hoofd, maar verkeerd staande handen.

De hoogeschool die het systeem huldigt **dwingt ze om in te gaan**, die elk uur van den dag met den stok achter de deur staat (presentielijstjes, ziekenbriefjes, repetities), kweekt geen menschen, doordrongen van het **heilige moeten**.

Dat men de **new comers** wat op de vingers tikt goed, maar, om een voorbeeld te noemen: een verhaal als het volgende, dat ik overigens niet meer dan anecdotische waarde toeschrijf, typt de houding tegenover de oudere studiejaren:

Onder het college voor een collega zou de rector binnen gekomen zijn teneinde een meegebrachte presentielijst te verifiëren onder het voorwendsel „mag ik de Heeren van het Derde Jaar even begroeten?”

Hoe moeten die menschen zich wel voelen na zoo'n bejegening?

VEREENIGINGSLEVEN.

DELFTSCHE STUDENTEN-ROEIVEREENIGING „LAGA”.

Het Bestuur van bovengenoemde Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

H. van Rooyen, President.

L. A. de Laive, Secretaris.

P. C. van Niftrik, Thesaurier.

W. H. E. K. Rösingh, Commissaris, Vice-President.

A. C. Beynen, Commissaris, Vice-Secretaris.

Secretariaat: Van Leeuwenhoeksingel 27.

MOUNT EVEREST EXPEDITIE.

Lezing van Captain G. I. Finch.

De besturen van „Vrije Studie” en de Mijnbouwkundige Vereeniging hebben ter gelegenheid van het bezoek aan ons land van een der meest vooraanstaande leden van bovenstaande expeditie, georganiseerd en ondernomen door de Britsche „Alpine Club”, pogingen in het werk gesteld over dezen zeer belangwekkenden tocht in Delft door hem een lezing te doen houden.

Volgens het oordeel van vele beroemde alpinisten, is op het oogenblik niemand meer geschikt dan hij de enorme bezwaren, verbonden aan een dergelijke expeditie, te overwinnen. Het laatste deel van den tocht, geëindigd enkele honderden meters onder den top, werd door hem geleid. Waar de expeditie er dus niet in mocht slagen het doel te bereiken, zal vermoedelijk het volgend jaar een nieuwe poging worden gedaan.

Een reeks lezingen in Engeland en Scandinavië, voort te zetten in ons land en Frankrijk gaan de voorbereidingen van de nieuwe expeditie vooraf.

Het hoogst interessante wat Captain Finch ons ongetwijfeld zal hebben te verhalen wordt met een collectie lichtbeelden opgeluisterd. Gepoogd zal worden deze lezing te doen plaats vinden op 18 of 21 December in de Stads Doelen.

In verband met het groote belang van deze lezing welke mede door niet-leden van Vrije Studie of de Mijnbouwkundige Vereeniging kan worden bijgewoond, wordt reeds nu de aandacht van alle belangstellenden daarop gevestigd.

Echter zal, met het oog op de noodzakelijke hooge onkosten, welke deze lezing met zich medebrengt, van niet-leden van genoemde vereenigingen een (nader te bepalen) zeer matig entree worden geheven.

De besturen vertrouwen dat zulks, in dit zeer bijzondere geval, voor niemand een beletsel zal zijn van zijn belangstelling blijk te geven.

Voor nadere berichten omtrent deze lezing zie elders in dit Nr. onder „Ingezonden”.

SOCIETAS STUDIOSORUM REFORMATORUM.

Afdeeling Delft.

Het Bestuur heeft zich voor 1922—'23 als volgt samengesteld:

J. A. Vertregt, Praeses.

G. Maas, Ab-actis.

P. Boersma, Fiscus.

N. A. v. d. Heuvel, Assessor.

INGEZONDEN.

PROTEST.

Naar aanleiding van het artikel getiteld „Bondje” van „Cér”, voorkomende in het D.S.W. van Vrijdag 24 November jl., wenschen ondergeteekenden het volgende op te merken.

Hoewel zij zich slecht kunnen indenken, dat er iemand een dergelijk stuk kan schrijven, nog grooter raadsel is het hun,

dat een redactie van het officieel orgaan van de Delftsche Studenten Federatie zoo iets kan plaats.

Naar hun overtuiging heeft de Redactie van het D.S.W. getoond, of het doel van de Federatie niet te kennen, of het bewust te willen tegenwerken.

Zij schijnt haar taak al zeer eigenaardig op te vatten.

Zij meent toch niet, dat zulke artikelen bevorderlijk zijn voor:

De eenheid onder de Delftsche Studenten onderling?

De samenwerking tusschen Professoren en studenten?

Ondergeteekenden protesteerden daarom nadrukkelijk bij de Delftsche Studenten Federatie en bij alle Delftsche studenten, tegen dit groote gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel van de Redactie en geven tevens te kennen, dat zij, hoewel „Nihilist”, toch als welmeenend lid van de Federatie voor het abonnement op het D.S.W. hebben bedankt, voor zoover zij dit nog niet bij vroegere gelegenheid deden.¹⁾

In de vaste overtuiging, dat de Redactie zich ook hiervan, evenals in vorige gevallen, met een flauwiteit zal afmaken, teekenen zij: ²⁾

B. C. van Balen Walter; J. Deinema; A. G. F. Smit Jr.; N. J. Kiers; H. C. de Vos; A. Heeringa; P. H. Zijdeveld; A. ten Have; F. T. Bokma; A. W. Baars; W. H. Doornbos; J. Regeer; A. P. Linderbergh; A. van der Most van Spijk; L. P. van Oeveren; S. Kramer; C. F. Roelofs; R. Huynink.

¹⁾ Dit bericht behoort niet aan de Redactie, doch aan de Administratie gericht te zijn.

²⁾ Met deze flauwiteit verzwakken deze heeren o.i. 't bovenstaande betoog zeer; over de rest eenige opmerkingen onder „Redactioneel”.

ZOO KAN IK HET OOK!

Hoe kan de redactie haar taak om het D.S.W. vol te krijgen verlichten? Door zooveel mogelijk een „rede, uitgesproken door enz.” op de lezers los te laten. Deze is meestal zeer lang en taai en dus makkelijk te vangen en door een slappe visscher niet klein te krijgen.

Waarom krijgen wij van deze, voor de toehoorders natuurlijk zeer belangrijke, toespraken niet een uittreksel?

Ik ben niet bang voor een klein, maar goed D.S.W.

Hoogachtend, M. Gerritzen, b.

Kennelijk heeft de heer Gerritzen bovenstaand stuk in een aanval van drift geconcipieerd.

De derde zin biedt dergelijke onoverkomelijke moeilijkheden, dat het de Redactie niet is mogen gelukken er uit wijs te worden.

De heer Gerritzen zou daarom de Redactie zeer verplichten, door haar een vertaling van dezen zin in gewoon Hollandsch te doen toekomen.

Wat betreft zijn bezwaren tegen het opnemen van de redes bij officieele gelegenheden uitgesproken door de presidenten van de bij de Federatie aangesloten vereenigingen, deze moeten in het D.S.W. worden opgenomen teneinde ze niet voor het nageslacht verloren te doen gaan.

Waar de heer G. echter met zooveel aplomb boven zijn stuk schrijft: „Zoo kan ik het ook”, zoo zouden wij hem willen verzoeken hiervan eens blijk te willen geven door een of andere bijdrage aan het D.S.W. Red.

LEZING VAN CAPTAIN FINCH.

Onder het ter perse gaan van dit nummer ontvingen wij nog onderstaand bericht.

De lezing van **Captain Finch** is thans definitief vastgesteld op Maandag 18 December des avonds 8¼ uur in de Stads Doelen.

Waar de tournee van dezen spreker door Europa mede beoogt een tweede Himalaya-Expeditie mogelijk te maken, waren de onkosten van deze lezing van dien aard, dat een matig entrée noodzakelijk is gebleken.

Het zal bedragen; bij **voorverkoop**:

voor leden van „Vrije Studie” en Mijnbouwkundige Vereeniging f 0,50; voor niet-leden f 1,—.

Op den avond zelf uitsluitend entrée tegen f 1,—.

Voorverkoop heeft plaats: Societeit Phoenix: Donderdag, Vrijdag, Zaterdag en Zondag, 6—8 uur n.m.; Instituut voor Mijnbouwkunde: Donderdag, Vrijdag, Zaterdag en Maandag, 9—5 uur; Boekcentrale: idem; Oude Delft 209: Donderdag, Vrijdag, Zaterdag en Maandag, 12—2 uur.

De Secretarissen:

J. A. G. VAN DER STEUR.

L. A. DE LAIVE.

Eere-Comité:

Prof. L. A. VAN ROYEN.

Prof. Dr. G. A. F. MOLENGRAAFF.

Prof. Dr. H. A. BROUWER m.i.

BOEKBESPREKING.

Van de zijde van A. W. Sijthoff's Uitgeversmaatschappij te Leiden mochten wij een buitengewoon aangenaam en engageant boekwerkje ontvangen, getiteld: **Klassieke vrouwelijke schoonheden**.

Het bevat een keurcollectie van omstreeks zestig zeer schoone en meerendeels zeer gedecolleteerde dames.

Wij vonden zeer fraaie portretten van Madame de Pompadour, Madame de Récamier en andere bekende beautés. Het ware echter o.i. gewenscht bij eene volgende uitgave in plaats van het thans gereproduceerde portret van Lady Hamilton, een reproductie op te nemen van Lady Hamilton als Diana, terwijl het tevens aanbeveling zou verdienen een portret op te nemen van Lola Montez, gravin van Landsfeld.

Alles bij elkaar genomen, lijkt ons dit boekje voor liefhebbers van vrouwelijk schoon een zeer begeerenswaardig bezit.

Het werkje zal dan ook ongetwijfeld zijn weg wel vinden.

Bac.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-examen voor Civiel-Ingenieur**, dat zal worden afgenomen in Januari 1923, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. J. Haringhuizen, c.i., vóór den 19 December 1922.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in de Technische Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

VACANTIE.

Overeenkomstig art. 28 van het Reglement voor de Technische Hoogeschool, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 Juni 1905, S. 215, zal de Kerstvacantie dit jaar aanvangen na afloop der namiddaglessen op Vrijdag 22 December a.s. De lessen zullen in verband met de viering van den gedenkdag der Technische Hoogeschool op Dinsdag 9 Januari 1923 worden hervat.

Verschenen bij de Techn. Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

BEKNOPT HANDBOEK DER ELECTROTECHNIEK.

3e herziene en vermeerderde druk door Prof. C. L. VAN DER BILT.

Deel I GELIJKSTROOM | 2 deelen gebrocheerd
„ II WISSELSTROOM | Prijs f 10.25

De beide deelen in één blauw linnen band gebonden prijs f 12.—

GEEN BETER EN NUTTIGER BELEGGING

DAN EENE

3°/o Premie-Obligatie groot f 10
der **Haagsche Beleggings Bank.**

Obligatiën dezer Tweede Emissie nemen gedurende een geheel jaar
deel aan Zes Trekkingen, en behouden ook daarna nog hare waarde.

De Trekkingen, ook die der Hoofdpriemien, geschieden notarieel, en zijn voor ieder belangstellende toegankelijk. Alle Priemien worden in contanten uitbetaald, zonder eenige korting of aftrek. Trekkingslijsten worden gratis toegezonden. — Belegging der gelden onder voortdurend Accountantstoezicht, waardoor Uw geld dus gewaarborgd is!

Geene Premie-Obligatie geeft meer waarborg! - Daarbij enorme kansen!

Hoofdpriemien van Vijftigduizend Gld., Tienduizend Gld. enz.

Reeds werden DUIZENDEN GULDENS uitbetaald!

Obligatiën dezer Tweede Emissie (B 1922) zijn à f 10.25 verkrijgbaar ten kantore der Bank, Plein No. 11 te 's-Gravenhage; bij hare bekende Hoofdagente, Agenten en Vertegenwoordigers, overal in het land; en te DELFT bij: J. HEESBEEN Jr., Piet Heinstraat 19; C. W. HEYNE DE BAK, Willemstraat 37; P. J. L. KRAPELS, Oude Kerkstraat 8; C. A. VALKENBURG, Hugo de Grootstraat 8; J. J. VAN VELDHOFEN, Vrouwjutteland 3, bij al welke adressen tevens Obligatiën der Eerste Emissie (A 1922) geheel gratis kunnen worden omgewisseld tegen Obligatiën B 1922, waardoor dus zonder eenige bijbetaling opnieuw aan Zes Trekkingen wordt deelgenomen, en opnieuw zes kansen worden verkregen.

Eerstvolgende Trekking reeds 30 DECEMBER a.s,

Koopt nog heden een OBLIGATIE HAAGSCHE BELEGGINGSBANK. Allicht kan 1922 daardoor op het laatste oogenblik nog een gelukkig jaar worden,

OOK VOOR U.